

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Мазурик Святослав Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевіряння на відповідність частині першій статті 8, пунктам 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) припису пункту 5 частини першої статті 339 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV, згідно з яким *суд касаційної інстанції закриває касаційне провадження, якщо після відкриття касаційного провадження на підставі пункту 1 частини четвертої статті 328 цього Кодексу судом встановлено, що висновок щодо застосування норми права, який викладений у постанові Верховного Суду та на який посилався скаргник у касаційній скарзі, стосується правовідносин, які не є подібними“.*

Автор клопотання вважає, що оспорюваний припис не відповідає принципам юридичної визначеності та легітимних очікувань як складових принципу верховенства права, визначеного частиною першою статтею 8 Конституції України, а також таким основним засадам судочинства як змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості, встановленим пунктом 3 частини другої статті 129 Конституції України. Також він твердить, що порушено його право на касаційне оскарження судового, гарантоване пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України.